

formelle Berettigelse man bestrider, kan tilveiebringe, hvad man pleier at kalde en Indemittet, saa er det altid blevet antaget ved lovgivende Forsamlingsers Forhandlinger, at det var berettiget at anvende et saadant Middel, og man kan altsaa forsaauidt berolige sin Tvivl med Hensyn til Formen. Maa det være mig tilladt forøvrigt med Hensyn til nogle Ytringer af tidligere ærede Medlemmer at bemærke, at, naar nogle Medlemmer, som have været i Tvivl om, hvorvidt de ville stemme for Beslutningen, have sat Motiveringen af deres Tvivl i Forbindelse med, hvorledes de tænkte senere at stemme over selve Lovforslaget, maae disse Medlemmer tænke paa, at, saafremt Beslutningen ikke maatte blive vedtagen, er det ikke givet, at vi ville komme til en Behandling af selve Lovforslaget, thi vi maae huske paa, hvorledes Stillingen er. Da Lovforslaget kom til dette Thing, tog den høitærede fungerende Formand et Forbehold med Hensyn til dets formelle Charakter, et Forbehold, som har foranlediget Udvalget til her at fremkomme med et Forslag, der skulde afværge skarpe Brydninger; men hvis dette Forsøg paa at afværge skarpe Brydninger skulde mislykkes, vil Afgjørelsen af Spørgsmaalet vende tilbage til sin Kilde, nemlig til den høitærede Formand, og det vil afhænge af hans Beslutning, hans Fortolkning af de Regler, hvorefter vi virke, om vi ville komme til overhovedet at behandle Lovforslagets Realitet. Det er en Selvfølge, at den høitærede fungerende Formand ikke har udtalt og ikke kan udtale sin eventuelle Beslutning med Hensyn til et saadant Tilfælde; men ligesaa utvivlsomt er det, at, isald det af Fleertallet indstillede Forslag ikke bliver vedtaget, vil den høitærede Formand komme i den Nødvendighed at tage sin Beslutning, og hvad Resultatet af denne vil være, kunne hverken de ærede Medlemmer eller jeg vide. Ifølge min personlige Opfattelse ligger det nærmest at antage, at de strenge Former maae overholdes saaledes, at et Lovforslag, som erkendes for ikke at være det, som tidligere har været behandlet, ikke bliver behandlet, og den Beslutning, som er foreslaaet af Udvalgets Fleertal, er forsaauidt for mig ikke noget særdeles Tilfredsstillende, ikke det,

som ligger mig nærmest; men jeg priser i høi Grad de inødekommende og forsonlige Motiver, hvoraf det er fremgaaet, og jeg troer, at enhver Ven af en forsonlig og udfævnende Behandling af denne Sag maa være fornøiet med, at denne Beslutning er kommen frem, og tilbøielig til at stemme for den.

Tauber: Maa det være mig tilladt til Behyning af det her foreliggende Lovforslags Natur at fremdrage et Moment, som jeg ikke har truffet paa i Betænkningen, og som jeg heller ikke har hørt fremsat fra nogen anden Side. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Chr. Rimestad) bemærkede, at denne Lov ganske vist fra en Lov om Skatteregler var bleven forandret til en Skatteudskrivningslov, men jeg skal tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den er forandret til noget Mere, nemlig til en virkelig Bevillingslov, og dette er et Moment, som jeg troer ikke bør oversees. Havde det kun været en Skatteudskrivningslov maatte der nødvendigviis i Finantslovens § 27 have været indført en Bestemmelse, som fastsatte, at, dersom denne Lov fik Lovskraft for Finantsaaret 1870—71, skulde de deraf flydende Indtægter og Udgifter beregnes med de nedenanførte Tillægsbeløb. Dette er en Regel, som er bleven indført i de senere Aar og noie tagtaget, men i den nu udkomne Finantslovs § 27 findes ikke nogen saadan Bestemmelse for denne Lovs Vedkommende. Der findes rigtignok en Bestemmelse, som siger, at, dersom „Forslag til Lov om en overordentlig Skat for Finantsaaret 1870—71“ faaer Lovskraft, skulde de deraf flydende Indtægter og Udgifter beregnes med et Beløb af 2 Millioner Rd.; men den her foreliggende Lov er jo ikke en Affødning af „Forslag til Lov om en overordentlig Skat for Finantsaaret 1870—71“, den er en Affødning af en anden Lov. „Forslag til Lov om en overordentlig Skat for Finantsaaret 1870—71“ ligger endnu her i Folkethinget, og det er ikke den foreliggende Lov. At Titlen er bleven forandret i Landsthinget, denne blotte formelle Forandring, gjør mindre til Sagen. Jeg troer nu, at det er et vigtigt Punkt for Folkethinget